

Arrest

nr. 260 852 van 17 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140A
1701 DILBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 17 juli 2019 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 18 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 augustus 2019 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan. De voogdij verviel van rechtswege op 3 februari 2021.

1.2. Op 24 december 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 december 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 18/07/2019

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 21 oktober 2020 van 09.38 uur tot 13.34 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw voogd en advocaat, M. Van Malderen en meester Van Der Beken (loco meester Lys), waren gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Harardhere, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Mudug. U behoort tot de minderheidsclan van de madhiban, bent 17 jaar oud en hangt het soennitische geloof aan.

Uw regio werd gecontroleerd door Al-Shabaab. In 2017 zeiden leden van Al-Shabaab aan uw vader dat hij u aan hen moest afstaan zodat u kon deelnemen aan de jihad. Uw familie zag geen andere oplossing dan u naar het buitenland te sturen.

In mei 2017 ging u met de boot naar Jemen. Twee maanden later verplaatste u zich opnieuw per boot. Ditmaal naar Soedan. In augustus 2017 ging u naar Libië waar u een tweetal jaar verbleef en mishandeld werd door de smokkelaars. In juni 2019 verplaatste u zich per boot naar Italië. Via Frankrijk reisde u verder naar België waar u aankwam op 17 juli 2019. Eén dag later diende u hier een verzoek tot internationale bescherming in.

U legt geen documenten voor om uw verklaringen te ondersteunen.

Op 2 november 2020 stuurde uw voogd een mail met in bijlage een observatieverslag waarin te lezen staat dat u vaak dromerig bent en afwezig oogt. Bij stresserende situaties zou u zich terugtrekken uit de werkelijkheid waarbij het moeilijk wordt om met u te communiceren omdat u zich niet langer woordelijk kan uitdrukken. Op 19 november 2020 bezorgde uw advocaat, meester Van Der Beken, het CGVS een mail met daarin zijn opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Wat betreft het observatieverslag dient opgemerkt te worden dat u doorheen het gehoor in staat bleek om de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Uit dit loutere document blijkt niet dat u niet in staat zou zijn om ten volle deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In de eerste plaats werd vastgesteld dat uw geografische kennis over uw directe omgeving bijzonder beperkt is. Tijdens uw vrij relaas had u verklaard dat u vanuit de stad Harardhere eerst gedurende een tweetal uur te voet naar het nabij gelegen dorp Deegan was gewandeld om daar op een minibus te stappen die richting Dusamareeb reed (CGVS, p. 28). Toen u werd gevraagd of u nog andere dorpen kende die net zoals Deegan dicht bij de stad Harardhere liggen, verklaarde u dat daar dorpen zijn als Marsoyin, Ceel Hur, Jirqo, Howdley, Durdur, Ceel Qalow, Ceel Dhere en Qosoltire (CGVS, p. 30-31). Toen daar dieper op werd ingegaan, bleek uw kennis over deze plaatsen evenwel geenszins doorleefd en bleken die plaatsen zich vaak op erg grote afstand van Harardhere te bevinden.

Zo is het erg bizar dat u zowel Ceel Dheere als Ceel Huur ten oosten van de stad Harardhere situeert en daarbij aangeeft dat Ceel Huur zich iets dichterbij Harardhere bevindt dan Ceel Dheere (CGVS, p. 31-32). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt immers dat Ceel Dheere zich in vogelvlucht op ongeveer 7 km ten westen van Harardhere bevindt, terwijl Ceel Huur zich in vogelvlucht op 60 km ten noordoosten van Harardhere bevindt. Dat u die twee plaatsen in dezelfde richting situeert en aangeeft dat Ceel Huur zich dichterbij uw woonplaats bevindt dan Ceel Dheere is geenszins aannemelijk. In zijn mail van 19 november 2020 voegt uw advocaat nog toe dat er ook een dorp Ceel Dheere bestaat dat zich effectief op grotere afstand van Harardhere bevindt dan Ceel Huur. Het klopt effectief dat er nog een plaats is met de naam Ceel Dheere die zich nog een stuk verder ten noordoosten van Harardhere bevindt. Dit bevindt zich echter in een ander district, namelijk Hobyo. Dat u naar dit dorp zou verwijzen, wanneer u gevraagd wordt naar deze dorpen dichtbij de stad, terwijl er een Ceel Dheere vlakbij Harardhere ligt doet twijfels rijzen. Bovendien is dit een veel voorkomende plaatsnaam en ligt er ook een Ceel Dheer in de naburige districten Dhusamareeb en Ceel Dheer van de provincie Galgadud. Dat u naar een plaats in een ander district zou verwijzen is weinig geloofwaardig.

Over Marsoyin verklaart u dan weer dat het een soort haventje is aan de kust waar vissers zich met hun bootjes bevinden. U geeft aan dat u daar zelf bent geweest en dat u een half uurtje moet stappen om die plaats te bereiken (CGVS, p. 31). Een opmerkelijke verklaring, aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat de zee zich in vogelvlucht op 20 kilometer afstand van de stad Harardhere bevindt. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoe ver de zee zich van Harardhere bevindt, verklaart u dat het minder dan een uur rijden is met de auto. Gevraagd op hoeveel kilometer Marsoyin zich van Harardhere bevindt, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u erop wordt gewezen dat het bizar is dat u enerzijds aangeeft dat u bijna een uur moet rijden met de auto om de zee te bereiken, terwijl u anderzijds verklaart dat u er een maar een half uur te voet over doet om Marsoyin te bereiken, dat eveneens aan de zee ligt, stelt u dat de weg erg moeilijk is en herhaalt u dat het minder dan een uur duurt om met de auto tot de zee te rijden (CGVS, p. 31-32). Hiermee kan u uw incoherente verklaringen evenwel geenszins verhelderen.

Bovendien moet worden opgemerkt dat op de beschikbare kaarten geen enkele haven of dorp werd teruggevonden met de naam Marsoyin. U stelde geen andere havens in de buurt van Harardhere te kennen. Nochtans bevinden zich nabij Harardhere verschillende haventjes zoals Ceel Abdi, El Ghan en El Peccolli. Toen u werd gevraagd of u al van de plaats Ceel Abdi had gehoord, bleek dat echter niet het geval (p. 33).

De andere dorpen die door u werden aangeduid als dorpen in de buurt van Harardhere, blijken – zo ze al werden teruggevonden – zich op erg grote afstand van Harardhere te bevinden. Zo zijn Qosoltire en Ceel Qalow of Ceel Qalooe twee plaatsen die zich in vogelvlucht op respectievelijk 50 en 192 km van Harardhere bevinden. Dur Dur is een dorp in Somaliland dat op meer dan 600 km van Harardhere ligt. Howdley is een dorp in het aangrenzende district El Dheere, gelegen in de provincie Galgudud. Het dorp Jirqo werd niet teruggevonden.

Van het dorp Xaraf, dat zich vlakbij het door u gekende Deegan bevindt, hebt u nog nooit gehoord. Geconfronteerd met deze naam vraagt of er naar Xarif wordt gevraagd, wat volgens u een transporthalte in het centrum van de stad Harardhere is. U verklaart letterlijk dat u nog nooit van een dorp hebt gehoord dat Xaraf of Xarif heet (CGVS, p. 32). Waar uw advocaat in zijn mail van 19 november 2020 aangeeft dat Xaraf kan duiden op twee plaatsen en dat uw uitleg zeker over één van die twee plaatsen gaat, moet worden opgemerkt dat zelfs indien er een transportplaats in Harardhere bestaat die Xarif heet, dat geenszins afbreuk doet aan de vaststelling dat u nog nooit gehoord hebt van het dorp Xaraf, dat zich slechts op enkele kilometers van uw woonplaats bevindt. Dat u enerzijds nog nooit heeft gehoord van verschillende dorpen die zich vlakbij uw woonplaats bevinden en anderzijds van andere plaatsen aangeeft dat ze zich dicht bij uw woonplaats bevinden, terwijl ze er in werkelijkheid tientallen of honderden kilometers van verwijderd zijn, doet in ernstige mate afbreuk aan uw voorgehouden herkomst uit de stad Harardhere.

Daarnaast maken ook uw verklaringen over de clanconflicten in uw regio geenszins een doorleefde indruk. Hiernaar gevraagd kan u maar één clanconflict opnoemen, met name tussen de clans Sa'ad en Saleiban. U geeft aan dat die clans acht jaar geleden hebben gevochten, ergens tussen Deegan en War Shubo. Volgens u betrof het evenwel geen groot conflict. Ze hebben toen wel geschoten, maar later werd er bemiddeld en was het weer in orde. U kan zich niet herinneren dat er nadien nog andere clanconflicten hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 34). Uw verklaringen zijn evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare informatie op het CGVS. Daaruit blijkt immers dat er in december 2014 een groot clanconflict plaatsvond in de regio van Harardhere. Daarbij vielen 15 doden en 20 gewonden. Het conflict nam een dermate grote omvang aan dat de Somalische premier een oproep deed aan de strijdende partijen om het vechten te stoppen en plaats te nemen aan de onderhandelingstafel. Dat u daar niet van op de hoogte bent doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Voorts bleek u er evenmin van op de hoogte dat er in november 2016 gevechten hebben plaatsgevonden tussen leden van Al Shabaab en de inwoners van Harardhere toen de laatsten weigerden om belastingen te betalen. Daarbij kwamen zes leden van Al Shabaab en vier inwoners om het leven. Gevraagd of er ooit conflicten of gevechten hadden plaatsgevonden tussen Al Shabaab en de inwoners van Harardhere, verklaarde u enkel dat niemand op kan tegen Al Shabaab. U verklaarde dat Al Shabaab alle wapens in beslag had genomen nadat die groepering de macht in uw regio had overgenomen waarna er niemand meer tegen hen kon vechten. Nogmaals gevraagd of u ooit had gehoord van een aanval van inwoners tegen Al Shabaab waarbij leden van Al Shabaab werden gedood, antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 35). Dat een dergelijk incident u als inwoner van Harardhere is ontgaan, is geenszins aannemelijk.

Voorts is ook uw kennis over de pogingen van de Somalische overheid om Al Shabaab uit uw regio te verdrijven bijzonder beperkt. Zo stelt u dat de overheid onder meer in de periode vlak voor uw vertrek een poging heeft ondernomen om Al Shabaab te verdrijven. Ze zouden die aanval vanuit Dhusamareb hebben gelanceerd, maar zijn toen niet verder geraakt zijn dan regio tussen Dhusamareb en Adado (CGVS, p. 36). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de overheid in februari 2017 veel verder was opgerukt. Ze veroverden toen de stad Camaara in het district Hobyo en bevonden zich vlakbij het district Harardhere. Andermaal is het opvallend dat u daar niet beter van op de hoogte bent.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u daadwerkelijk tot de clan van de madhiban behoort. In de eerste plaats is uw kennis over de clan van de madhiban erg beperkt. Zo stelt u dat de madhiban historisch gezien metaalbewerkers zijn en dat ze worden gediscrimineerd omwille van hun beroep (CGVS, p. 11).

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de madhiban historisch gezien jagers zijn, en zich nadien ook toelegden op daaraan verwante beroepen zoals leerlooierij en schoenmakerij. Vermoedelijk verwacht u de madhiban hier met een andere minderheidsclan, met name die van de tumal, die wel gekend zijn voor hun werk als metaalbewerkers en smeden.

Het is tevens opmerkelijk dat u een stamboom opgeeft van de madhiban en diverse subclans binnen de madhiban aanduidt. Zo stelt dat u de madhiban in twee subclans kunnen worden opgedeeld, met name Mohammad Barre en Mohammed. Binnen de subclan Mohammad Barre waren er volgens u nog drie broers: Sa'ad, Said Qool en Dek'as. Binnen de Sa'ad behoorde u tot Reer Jama, dan Reer Doble, dan Reer Osman Musse, waarna u bij uw tweede grootvader Hirsi terecht kwam. Gevraagd of u ook iets weet over de geschiedenis van Mohammad Barre en Mohammad, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11 en 15). Dat u een dergelijke stamboom van de madhiban opgeeft is evenwel erg bizar aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat de madhiban niet over een genealogisch systeem beschikken. Madhiban (ook midgan of gaboye genoemd) is immers niet de naam van een gemeenschappelijke voorouder wiens nakomelingen zich in verschillende subclans hebben onderverdeeld, zoals bij de meerderheidsclans wel het geval is.

Verder zijn uw verklaringen over hoe uw leven als lid van een minderheidsclan eruit zag geenszins doorleefd te noemen. Hiernaar gevraagd, kan u enkel meedelen dat u werd uitgesloten en uitgelachen door andere jongens. Gevraagd of u nog andere zaken hebt meegemaakt of niet kon doen doordat u madhiban was, stelt u dat niet te weten. Gevraagd naar de feiten die uw ouders hebben meegemaakt omdat ze tot de madhiban behoren, komt u niet verder dan de mededeling dat uw vader in zijn jonge jaren kamelen had en dat ze vaak werden beroofd door andere grote clans. U stelt dat u wel hebt gehoord over leden van uw clan die vertrokken zijn uit Harardhere omdat ze problemen hadden ten gevolge van hun clan, maar u kan daar geen voorbeelden van geven (CGVS, p. 14). Gelet op het grote belang van clans in de Somalische maatschappij en de grootschalige discriminatie waarmee leden van minderheidsclans geconfronteerd kunnen worden, is het erg opmerkelijk dat uw verklaringen over de persoonlijke situatie van u en uw familie nauwelijks het anekdotische overstijgen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen geenszins dat u of uw familie te lijden hadden onder discriminatie van de meerderheidsclans in Harardhere. Zo stelt u dat jullie een winkeltje hadden waar jullie groente en fruit verkochten en af en toe ook vlees. Vreemd genoeg kwamen alle inwoners van Harardhere, ongeacht hun clan, daar hun inkopen doen (CGVS, p. 18-19). U geeft ook aan dat u met de andere jongens in uw wijk regelmatig voetbal speelde. Wie tot welke clan behoorde speelde daarbij blijkbaar niet veel rol, aangezien u slechts van één van hen kan vertellen dat hij tot de meerderheidsclan van de Hawiye behoorde en zelfs niet kan meedelen tot welke subclan hij behoorde (CGVS, p. 6). Uw verklaringen ter zake zijn moeilijk in overeenstemming te brengen met de realiteit waarmee leden van minderheidsclans in de praktijk worden geconfronteerd.

U geeft voorts aan dat u, niet lang voor uw vertrek, één keer met andere jongens in uw wijk een auto hebt gehuurd en helemaal naar Galkayo bent gereden om er een partijtje voetbal te spelen (CGVS, p. 5). Dat jullie toen een verplaatsing zouden hebben gemaakt van 281 km waarbij jullie van gebied dat onder controle staat van Al Shabaab naar een door de Somalische overheid gecontroleerde stad zijn gegaan, louter om er gedurende twee dagen een beetje te voetballen en dan naar huis terug te keren, is totaal niet realistisch. Dat u niet meer kan meedelen met welke jongens u zich toen naar Galkayo hebt verplaatst bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen (CGVS, p. 5-6).

Bovendien is het merkwaardig dat u verder in het gehoor stelt dat u pas voor het eerst uw stad heeft verlaten op het moment dat u aan uw reis richting Europa bent begonnen. U verklaart daarbij dat u en de andere kinderen in uw gezin niet naar de omliggende dorpen van Harardhere mochten gaan van jullie vader omdat het daar niet echt veilig was. Wanneer u erop werd gewezen dat u eerder had verklaard dat u in Galkayo voetbal was gaan spelen toen u 14 jaar oud was, antwoordt u simpelweg dat dit een eenmalige trip was en dat u gewoon meeging omdat er toen veel andere jongeren gingen voetballen (CGVS, p. 31), hetgeen bovenvermelde tegenstrijdigheid geenszins kan verhelderen. Dat u toen zonder meer met enkele andere jongeren naar Galkayo bent gereden is des te opmerkelijker aangezien u zelf aangeeft dat Al Shabaab aan jongens die 14 of 15 jaar oud zijn, vraagt om zich bij hen aan te sluiten en u zich nodeloos aan hen blootstelde in geval van mogelijke controles aan hun checkpoints (CGVS, p. 26).

Verder is het opmerkelijk dat u nauwelijks enige kennis blijkt te hebben over de leider van uw clan in Harardhere. Gevraagd wie de leider is van de madhiban in Harardhere, stelt u aanvankelijk dat u de leider van uw subclan Mohammad Barre niet kent, omdat die ver uit de stad woont. Gevraagd wie uw clan vertegenwoordigde in de stad, zegt u dat die persoon Sultan heeft. Na enig nadenken verklaart u vervolgens dat u denkt dat hij Sultan Said Musse heet.

U voegt eraan toe dat hij de clanoudste is en met de anderen spreekt wanneer er problemen zijn. Wanneer u tot twee keer de kans krijgt om meer over de leider van uw clan in uw woonplaats te vertellen, komt u niet verder dan de mededeling dat hij een gewone burger is en dat u verder niets meer over hem weet (CGVS, p. 14-15).

U geeft overigens niet enkel blijk van een gebrekkige kennis van uw eigen clan. Ook van de clans die actief waren in uw omgeving, legt u erg beperkte verklaringen af. Zo stelt u dat in de stad Harardhere vooral mensen van de clan Hawiye wonen en daarnaast mensen die zoals u tot de madhiban behoren. Gevraagd welke subclans van de Hawiye in Harardhere wonen, verklaart u dat dit de Sa'ad, Saleiban en Ayr zijn (CGVS, p. 7-8). Het is evenwel erg opmerkelijk dat u er niet van op de hoogte bent wat de gezamenlijke subclan is waartoe zowel de Sa'ad als de Saleiban behoren, de twee clans die verwickeld waren in het enige door u gekende clanconflict. Gevraagd naar de naam van deze gezamenlijke subclan, stelt u dat niet te weten. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat deze twee clans behoren tot de Habar Gedir. Ook de Ayr behoren overigens tot deze subclan van de Hawiye. Uit de informatie blijkt verder dat de Habar Gedir één van de belangrijkste subclans van de Hawiye en bij uitbreiding van heel Somalië is. Dat u niet staat blijkt om aan te duiden dat de overige inwoners van uw regio tot die clan behoren, is erg opmerkelijk.

Ten slotte moet nog worden opgemerkt dat u ook over uw eigen profiel erg incoherente verklaringen hebt afgelegd. Zo liet u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) optekenen dat u tot aan uw vertrek koranlessen hebt gevolgd (Verklaring DVZ, punt 11). U geeft aan dat u 14 of 15 jaar was toen u uit Somalië bent vertrokken (CGVS, p. 16). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u gestopt bent met het volgen van lessen in de moskee toen u tien jaar oud was. U verklaart dat u toen de volledige koran al had doorlopen en geen andere boeken wou bestuderen. U stelt nadien niets anders te hebben gedaan dan af en toe wat voetbal spelen (CGVS, p. 21-22). Ook over uw werkzaamheden in Somalië legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u op de DVZ in Somalië af en toe te hebben gewerkt als lader / lossen (Verklaring DVZ, punt 12). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u in Somalië nooit het gewerkt om zelf wat geld te verdienen. Na lang doorvragen haalde u enkel aan dat u soms hielp opdienen in een theehuis (CGSV, p. 22). Wanneer u wordt gevraagd of u net zoals uw broer ooit heeft gewerkt met chauffeurs om goederen op hun voertuig te laden of te lossen, ontkent u dat en geeft u zelfs aan dat ze enkel mensen willen die sterk genoeg zijn om dat werk te doen (CGVS, p. 23). Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw eigen activiteiten in Somalië wijst er andermaal op dat u niet de waarheid vertelt over de omstandigheden waarin u hebt geleefd voorafgaand aan uw komst naar België.

Voorts is het opvallend dat u zegt dat uw ouders geld hebben moeten lenen om uw reis te kunnen betalen, maar dat u de namen van de personen bij wie ze hebben geleend niet kent. Nochtans geeft u aan dat die personen (verre) familie van u zijn, eveneens in de stad Harardhere wonen en sommigen onder hen werken als vissers met hun eigen boten (CGVS, p. 25). Dat u er desalniettemin niet in slaagt om de identiteit van die personen te kunnen meedelen, is opmerkelijk.

Ook over uw burens bleek uw kennis overigens bijzonder beperkt. Gevraagd naar wie uw burens waren, stelt u dat ze S. en A. heten. Gevraagd naar de clan van S. stelt u te denken dat ze tot de Hawiye behoort, subclan Ayr. De naam van haar man kent u niet. En die van haar kinderen evenmin, op één zoon na met wie u soms voetbal speelde. Gevraagd naar de clan van A. stelt u eveneens te denken dat hij tot de Hawiye behoort. Zijn subclan kent u echter niet. U verklaart dat hij een vrouw en jonge kinderen heeft, maar van geen van hen kent u de naam. Ook de volledige naam van A. kan u niet meedelen (CGVS, p. 9-11). Dat u zelfs over uw directe burens nauwelijks enige concrete informatie kan geven, wijst verder op de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Harardhere.

Wat betreft uw stelling twee jaar in Libië te hebben verbleven waar u mishandeld werd door smokkelaars dient erop gewezen te worden dat u geenszins een zicht biedt op uw verblijf tijdens de voorbije jaren. U brengt bovendien geen bewijsstukken aan waaruit zou blijken dat u wel degelijk twee jaar zou hebben verbleven in Libië. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw verblijf in Libië geen verband houdt met een eventuele vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw land van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Harardhere gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Harardhere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 21 oktober 2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 36). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter volhouden dat u afkomstig bent uit Harardhere. Ook nadat u de tijd werd gegeven voor bijkomend overleg met uw voogd en advocaat bleef u erbij dat u heel uw leven in Harardhere had doorgebracht tot aan het moment van uw vertrek in mei 2017 (CGVS, p. 36-37).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De mail van uw voogd met het bijgevoegde observatieverslag is geenszins in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dat u vaak dromerig bent en afwezig oogt, volstaat geenszins ter verklaring van uw beperkte kennis over uw regio van herkomst. Verder werd tijdens het gehoor niet vastgesteld dat u zich zou hebben teruggetrokken uit de werkelijkheid, wat u blijkbaar soms overkomt bij stresserende situaties, waarbij het moeilijk wordt om met u te communiceren omdat u zich niet langer woordelijk kan uitdrukken. Op geen enkel moment gaf u de indruk dat u moeite had met communiceren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 48/3, 48/4, 48/6 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 3 van het EVRM."

Na een korte theoretische toelichting stelt verzoeker dat: *"In het licht van de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, kunnen veel verduidelijkingen worden aangebracht en kunnen de redenen voor weigering van de CG VS worden beantwoord."* Hij betwist de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst uit Harardhere op verschillende punten:

(i) Wat de motivering in de bestreden beslissing over verzoekers lacunaire geografische kennis betreft, meent verzoeker dat niet mag worden voorbijgegaan aan zijn specifieke profiel, waarbij hij erop wijst dat *"[v]an een 14-jarige jongen die niet naar school gaat, kan niet worden verwacht dat hij zich op zijn gemak voelt met begrippen als oriëntatie en afstand. Voor verweerster dient eraan te worden herinnerd dat zelfs in België zowel de begrippen Zuid / Noord / Oost / West als het begrip 'afstand' begrippen zijn die verworven worden bij de start van het lager secundair onderwijs. Wetende dat de aanvrager niet de kans heeft gehad om onderwijs te volgen en dat hij nog heel jong was toen hij zijn land verliet, kan hem niet verweten worden moeite te hebben met dergelijke begrippen. Dit werd overigens nogmaals verduidelijkt door de voogd in haar e-mail aan verwerende partij dd. 2 november 2020 in navolging van het persoonlijk onderhoud."* Verzoeker citeert in dit verband nog uit informatie van de Hungarian Helsinki Committee.

(ii) Over de motivering in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn reis naar Galkayo, licht verzoeker toe als volgt: *"Als verzoeker verklaart dat hij niet heeft gereisd, dient dat te worden begrepen in die zin dat hij geen tijd heeft besteed aan het verkennen van andere plaatsen. Deze 'reis' met andere kinderen uit zijn dorp kan bezwaarlijk als 'reis' worden beschouwd in die zin dat hij niet meer over dit dorp weet dan over de anderen. Toch lijkt het niet onwaarschijnlijk dat een 14-jarige een aantal buurjongens zou volgen, ook al wist hij dat hij het risico liep te worden berispt door zijn ouders."* Verzoeker citeert hierbij uit informatie van UNHCR.

(iii) Betreffende de motivering in de bestreden beslissing omtrent verzoekers lacunaire kennis over de politieke figuren van zijn clan en de clans die actief waren in zijn omgeving, voert verzoeker aan dat: *"Het feit dat hij de exacte geschiedenis van zijn clan niet kent, wordt verklaard door dezelfde redenen waarom hij geen zeer nauwkeurige informatie kan geven over de geografie van zijn regio. Het CGVS moet niet vergeten dat verzoeker zijn land op zeer jonge leeftijd verliet en die gewoon graag met zijn vrienden speelde, die niet naar school ging en die daarom niet geïnteresseerd was in geschiedenis of politiek."*

(iv) Waar de bestreden beslissing stelt dat het niet aannemelijk is dat hij geen voorbeelden kan geven van problemen die hij of zijn ouders ondervonden als leden van een minderheidsclan, licht verzoeker toe als volgt: *"Dat hij nooit vervolgd werd terwijl hij tot een minderheidsclan behoorde, betekent niet ipso facto dat hij niet tot die clan behoorde. Zoals uitgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij verwerende partij, waren zijn belangrijkste activiteiten in Somalië spelen met vrienden van zijn leeftijd. Discriminatie en vervolging tussen clans wordt zelden gevoeld tegen of tussen kinderen die alleen tussen burens en kameraden willen spelen. Uit het feit dat hij geen zware vervolging heeft ondergaan, kan redelijkerwijs niet worden afgeleid dat hij niet tot deze clan behoort. Dat hij niet veel weet over de mogelijke discriminatie van zijn ouders kan te maken hebben met het idee dat zijn ouders hem hiervoor wonden afschermen."*

Verzoeker voert verder aan dat hij zijn herkomst zal bewijzen door middel van zijn identiteitsbewijs en de eigendomsakte van zijn ouders huis neer te leggen en stelt dat, zodra met behulp van deze documenten zijn regio van herkomst kan worden bevestigd, het *"buiten gerede twijfel"* staat dat hij ernstige vervolging riskeert bij een terugkeer naar Somalië en zijn verzoek om internationale bescherming moet worden *"aanvaard"*. Het bewijs van zijn regio van herkomst staat in nauw verband met de geloofwaardigheid van zijn relaas, aldus verzoeker. Hij meent dan ook dat hem het *"voordeel van de twijfel"* in de zin van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet betreft, citeert verzoeker vooreerst uit persartikelen van Somali Affairs en Garowe Online die volgens hem de huidige onveiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, de provincie Mudug, onderstrepen. Hij wijst erop dat in deze provincie gewapende conflicten plaatsvinden tussen enerzijds gewapende terroristische groeperingen en anderzijds de politie. Hij wijst erop dat aan de hand van zijn identiteitsbewijs en de eigendomsakte van zijn ouderlijk huis niet betwist kan worden dat hij afkomstig is uit Harardhere en dat na zorgvuldig onderzoek van de veiligheidssituatie in die stad redelijkerwijs niet kan worden besloten dat verzoeker daarheen kan terugkeren zonder zijn leven of integriteit in gevaar te brengen.

Verzoeker wijst er verder nog op dat zijn minderjarigheid een persoonlijk element vormt dat duidt op een verhoogde kwetsbaarheid en nood aan bescherming. De psychologische impact van geweld zal immers groter zijn bij een minderjarige dan bij een volwassene, aldus verzoeker. Een minderjarige heeft nood aan een verhoogde bescherming tegen *"alle vormen van fysisch of psychisch geweld, verwondingen, misbruik, vernederende behandelingen en gewapend conflict"*. Hij wijst er hierbij, onder citering van informatie van UNCRC, op dat ook toekomstige risico's en schade in rekening moet worden gebracht.

Verzoeker besluit dat: *"Gelet op de minderjarigheid van verzoeker dient de notie 'willekeurig geweld' in de zin van artikel 48/4 §2, c) Vw. ruim(er) geïnterpreteerd te worden. Gelet op de recente rapportering van het geweld in de regio, dient te worden besloten dat verzoeker wel degelijk valt binnen de toepassing van artikel 48/4 §2 c) Vw. en dient hem derhalve de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend."*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker documenten met betrekking tot de aanstelling van zijn voogd (stuk 2) toe aan het verzoekschrift. De Raad merkt op dat deze informatie zich reeds in het administratief dossier bevindt (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 7).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en zijn regio van herkomst en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal, waarbij hij verwijst naar zijn profiel en citeert uit algemene informatie. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal evenwel bijgetreden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn profiel, levensomstandigheden en regio van herkomst in Somalië, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoekers (i) geografische kennis en kennis over (ii) clanconflicten, (iii) gevechten in november 2016 tussen de bevolking in Harardhere en Al-Shabaab, (iv) de pogingen van de Somalische overheid om Al-Shabaab uit zijn regio te verdrijven, (v) de clans in zijn regio van herkomst, (vi) zijn burens en (vii) de namen van de verre familieleden die zijn ouders het geld leenden voor zijn reis lacunair is, dat hij (viii) ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn reis naar Galkayo en (ix) niet kan aannemelijk maken dat hij behoort tot de minderheidsclan madhiban, gelet op de vaststellingen dat (a) zijn kennis over de clan enerzijds lacunair en anderzijds foutief is, (b) hij geen doorleefde verklaringen aflegt over zijn leven als lid van een minderheidsclan en uit zijn verklaringen evenmin blijkt dat hij of zijn familie discriminatie ondervond van meerderheidsclans en (c) zijn kennis over de leider van zijn clan tevens lacunair is en dat verzoeker tenslotte (x) incoherente verklaringen aflegde over (a) zijn scholing en (b) zijn werkzaamheden in Somalië.

Verzoeker tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn lacunaire geografische kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn specifieke profiel van veertienjarige ten tijde van zijn vertrek uit zijn land van herkomst die niet naar school ging en aldus moeite heeft met begrippen als oriëntatie en afstand. De Raad merkt evenwel op dat dit een blote *post-factum* verklaring betreft, gezien verzoeker noch zijn voogd of advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud melding gemaakt hebben dat verzoeker moeilijkheden zou hebben om zaken in tijd of ruimte te situeren en verzoeker bovendien zelf spontaan gebruik maakte van windrichtingen om plaatsen in zijn regio te situeren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 32-34). Bovendien wijst de Raad erop dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn scholing, gelet op verzoekers incoherente verklaringen hierover zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Verzoeker maakt dan ook geenszins *in concreto* aannemelijk dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn lacunaire kennis van zijn regio kunnen verklaard of verschoond worden door zijn bewering dat hij moeite heeft met oriëntatie en afstand, temeer nu dergelijk verweer daarenboven geen verklaring biedt voor de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet in staat is om bepaalde dorpen rondom zijn eigen dorp te herkennen, maar ten andere wel dorpen opsomt die veel verder van zijn eigen dorp verwijderd zijn. Dit wijst op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in verzoekers hoofde. De Raad merkt hierbij nog op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het citeren uit algemene informatie met betrekking tot de ontwikkeling van herinneringen bij kinderen, die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker, is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, benadrukt de Raad dat verzoekers profiel van ongeschoolde minderjarige die zijn regio van herkomst op jonge leeftijd verliet evenmin een afdoende verklaring of verschoning kan vormen voor de overige vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn lacunaire kennis van zijn regio van herkomst. In zoverre verzoeker ter minimalisering van zijn lacunaire kennis op dit punt nog aanvoert dat hij geen interesse had in geschiedenis of politiek, merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de vaststelling dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en aan de hand van vragen over zijn sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Dit geldt temeer nu de gevraagde kennis betrekking heeft op verzoekers directe omgeving en leefwereld en zonder voorafgaande kennis kan worden ervaren. De Raad merkt hierbij in het bijzonder op dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij bekend is met de geschiedenis van zijn eigen clan en de clans in zijn woonplaats grondig kan toelichten, gelet op het belang van het clansysteem in Somalië, waar de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen en de kennis hiervan aldus onmisbaar is voor het dagelijkse leven en de eigen clankennis een belangrijke element uitmaakt van de identiteit. Verzoekers profiel biedt dan ook geen afdoende verklaring voor zijn lacunaire geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis van zijn regio van herkomst en zijn eigen clan.

Verzoeker voert in het verzoekschrift nog aan dat het feit dat hij nooit vervolgd werd niet betekent dat hij niet tot de minderheidsclan madhiban behoorde, waarbij hij erop wijst dat discriminatie tegen of tussen kinderen zelden wordt gevoeld en zijn ouders hem mogelijks wouden afschermen van de discriminatie waarmee zij te maken hebben, doch dit betreffen andermaal loutere beweringen.

De Raad merkt op dat van verzoeker, die verklaarde te behoren tot de minderheidsclan madhiban die blijkens de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 15-16) ernstige discriminatie ervaart in Somalië, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij hierover doorleefde verklaringen kan afleggen en de impact van dergelijke discriminatie op zichzelf en zijn familie op een doorleefde en geloofwaardige wijze kan toelichten. In de bestreden beslissing werd echter terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen niet doorleefd zijn en weinig blijk geven van enige discriminatie jegens zichzelf of zijn familie, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen met betrekking tot zijn lidmaatschap van de madhiban ondergraaft.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat zijn verplaatsing naar Galkayo niet als een 'reis' kan worden beschouwd omdat hij geen tijd besteedde aan het ontdekken van deze plaats en niet meer weet over dit dorp dan over andere dorpen, merkt de Raad op dat dit een loutere bewering betreft die hoe dan ook geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen op dit punt. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers duidelijk *"Ik ben de eerste keer tijdens mijn reis uit mijn stad weggegaan"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 31), hetgeen tegenstrijdig is met zijn eerdere verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij twee dagen naar Galkayo ging om er te voetballen (*Ibid.*, p. 5-6) en aldus reeds eerder Harardhere had verlaten. De Raad is nog van oordeel dat verzoekers verweer, dat het niet onwaarschijnlijk is dat een veertienjarige een aantal buurjongens zou volgen met het risico om te worden berispt door zijn ouders, waarbij hij citeert uit algemene informatie over impulsiviteit bij adolescenten, te lichtvoetig is in de Somalische context om te verklaren waarom verzoeker het risico zou lopen om een reis van meer dan 200 kilometer vanuit Al-Shabaab gecontroleerd gebied naar door de overheid gecontroleerd gebied zou maken om te voetballen en zich hierbij zou blootstellen aan controles aan de checkpoints van Al-Shabaab terwijl hij aangeeft dat jongeren van zijn leeftijd worden gevraagd om zich aan te sluiten bij de groepering. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat verzoekers verklaringen op dit punt niet geloofwaardig zijn en aldus afbreuk doen aan zijn verklaringen over zijn herkomst en levensomstandigheden.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In de eerste plaats werd vastgesteld dat uw geografische kennis over uw directe omgeving bijzonder beperkt is. Tijdens uw vrij relaas had u verklaard dat u vanuit de stad Harardhere eerst gedurende een tweetal uur te voet naar het nabij gelegen dorp Deegan was gewandeld om daar op een minibus te stappen die richting Dusamareeb reed (CGVS, p. 28). Toen u werd gevraagd of u nog andere dorpen kende die net zoals Deegan dicht bij de stad Harardhere liggen, verklaarde u dat daar dorpen zijn als Marsoyin, Ceel Hur, Jirqo, Howdley, Durdur, Ceel Qalow, Ceel Dhere en Qosoltire (CGVS, p. 30-31). Toen daar dieper op werd ingegaan, bleek uw kennis over deze plaatsen evenwel geenszins doorleefd en bleken die plaatsen zich vaak op erg grote afstand van Harardhere te bevinden.

Zo is het erg bizar dat u zowel Ceel Dheere als Ceel Huur ten oosten van de stad Harardhere situeert en daarbij aangeeft dat Ceel Huur zich iets dichterbij Harardhere bevindt dan Ceel Dheere (CGVS, p. 31-32). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt immers dat Ceel Dheere zich in vogelvlucht op ongeveer 7 km ten westen van Harardhere bevindt, terwijl Ceel Huur zich in vogelvlucht op 60 km ten noordoosten van Harardhere bevindt. Dat u die twee plaatsen in dezelfde richting situeert en aangeeft dat Ceel Huur zich dichterbij uw woonplaats bevindt dan Ceel Dheere is geenszins aannemelijk. In zijn mail van 19 november 2020 voegt uw advocaat nog toe dat er ook een dorp Ceel Dheere bestaat dat zich effectief op grotere afstand van Harardhere bevindt dan Ceel Huur. Het klopt effectief dat er nog een plaats is met de naam Ceel Dheere die zich nog een stuk verder ten noordoosten van Harardhere bevindt. Dit bevindt zich echter in een ander district, namelijk Hobyo. Dat u naar dit dorp zou verwijzen, wanneer u gevraagd wordt naar deze dorpen dichtbij de stad, terwijl er een Ceel Dheere vlakbij Harardhere ligt doet twijfels rijzen. Bovendien is dit een veel voorkomende plaatsnaam en ligt er ook een Ceel Dheer in de naburige districten Dhusamareeb en Ceel Dheer van de provincie Galgaduud. Dat u naar een plaats in een ander district zou verwijzen is weinig geloofwaardig.

Over Marsoyin verklaart u dan weer dat het een soort haventje is aan de kust waar vissers zich met hun bootjes bevinden. U geeft aan dat u daar zelf bent geweest en dat u een half uurtje moet stappen om die plaats te bereiken (CGVS, p. 31). Een opmerkelijke verklaring, aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat de zee zich in vogelvlucht op 20 kilometer afstand van de stad Harardhere bevindt.

Wanneer u vervolgens wordt gevraagd hoe ver de zee zich van Harardhere bevindt, verklaart u dat het minder dan een uur rijden is met de auto. Gevraagd op hoeveel kilometer Marsoyin zich van Harardhere bevindt, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u erop wordt gewezen dat het bizar is dat u enerzijds aangeeft dat u bijna een uur moet rijden met de auto om de zee te bereiken, terwijl u anderzijds verklaart dat u er een maar een half uur te voet over doet om Marsoyin te bereiken, dat eveneens aan de zee ligt, stelt u dat de weg erg moeilijk is en herhaalt u dat het minder dan een uur duurt om met de auto tot de zee te rijden (CGVS, p. 31-32). Hiermee kan u uw incoherente verklaringen evenwel geenszins verhelderen. Bovendien moet worden opgemerkt dat op de beschikbare kaarten geen enkele haven of dorp werd teruggevonden met de naam Marsoyin. U stelde geen andere havens in de buurt van Harardhere te kennen. Nochtans bevinden zich nabij Harardhere verschillende haventjes zoals Ceel Abdi, El Ghan en El Peccolli. Toen u werd gevraagd of u al van de plaats Ceel Abdi had gehoord, bleek dat echter niet het geval (p. 33).

De andere dorpen die door u werden aangeduid als dorpen in de buurt van Harardhere, blijken – zo ze al werden teruggevonden – zich op erg grote afstand van Harardhere te bevinden. Zo zijn Qosoltire en Ceel Qalow of Ceel Qalooe twee plaatsen die zich in vogelvlucht op respectievelijk 50 en 192 km van Harardhere bevinden. Dur Dur is een dorp in Somaliland dat op meer dan 600 km van Harardhere ligt. Howdley is een dorp in het aangrenzende district El Dheere, gelegen in de provincie Galgudud. Het dorp Jirqo werd niet teruggevonden.

Van het dorp Xaraf, dat zich vlakbij het door u gekende Deegan bevindt, hebt u nog nooit gehoord. Geconfronteerd met deze naam vraagt of er naar Xarif wordt gevraagd, wat volgens u een transporthalte in het centrum van de stad Harardhere is. U verklaart letterlijk dat u nog nooit van een dorp hebt gehoord dat Xaraf of Xarif heet (CGVS, p. 32). Waar uw advocaat in zijn mail van 19 november 2020 aangeeft dat Xaraf kan duiden op twee plaatsen en dat uw uitleg zeker over één van die twee plaatsen gaat, moet worden opgemerkt dat zelfs indien er een transportplaats in Harardhere bestaat die Xarif heet, dat geenszins afbreuk doet aan de vaststelling dat u nog nooit gehoord hebt van het dorp Xaraf, dat zich slechts op enkele kilometers van uw woonplaats bevindt. Dat u enerzijds nog nooit heeft gehoord van verschillende dorpen die zich vlakbij uw woonplaats bevinden en anderzijds van andere plaatsen aangeeft dat ze zich dicht bij uw woonplaats bevinden, terwijl ze er in werkelijkheid tientallen of honderden kilometers van verwijderd zijn, doet in ernstige mate afbreuk aan uw voorgehouden herkomst uit de stad Harardhere.

Daarnaast maken ook uw verklaringen over de clanconflicten in uw regio geenszins een doorleefde indruk. Hiernaar gevraagd kan u maar één clanconflict opnoemen, met name tussen de clans Sa'ad en Saleiban. U geeft aan dat die clans acht jaar geleden hebben gevochten, ergens tussen Deegan en War Shubo. Volgens u betrof het evenwel geen groot conflict. Ze hebben toen wel geschoten, maar later werd er bemiddeld en was het weer in orde. U kan zich niet herinneren dat er nadien nog andere clanconflicten hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 34). Uw verklaringen zijn evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare informatie op het CGVS. Daaruit blijkt immers dat er in december 2014 een groot clanconflict plaatsvond in de regio van Harardhere. Daarbij vielen 15 doden en 20 gewonden. Het conflict nam een dermate grote omvang aan dat de Somalische premier een oproep deed aan de strijdende partijen om het vechten te stoppen en plaats te nemen aan de onderhandelingstafel. Dat u daar niet van op de hoogte bent doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Voorts bleek u er evenmin van op de hoogte dat er in november 2016 gevechten hebben plaatsgevonden tussen leden van Al Shabaab en de inwoners van Harardhere toen de laatsten weigerden om belastingen te betalen. Daarbij kwamen zes leden van Al Shabaab en vier inwoners om het leven. Gevraagd of er ooit conflicten of gevechten hadden plaatsgevonden tussen Al Shabaab en de inwoners van Harardhere, verklaarde u enkel dat niemand op kan tegen Al Shabaab. U verklaarde dat Al Shabaab alle wapens in beslag had genomen nadat die groepering de macht in uw regio had overgenomen waarna er niemand meer tegen hen kon vechten. Nogmaals gevraagd of u ooit had gehoord van een aanval van inwoners tegen Al Shabaab waarbij leden van Al Shabaab werden gedood, antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 35). Dat een dergelijk incident u als inwoner van Harardhere is ontgaan, is geenszins aannemelijk.

Voorts is ook uw kennis over de pogingen van de Somalische overheid om Al Shabaab uit uw regio te verdrijven bijzonder beperkt. Zo stelt u dat de overheid onder meer in de periode vlak voor uw vertrek een poging heeft ondernomen om Al Shabaab te verdrijven. Ze zouden die aanval vanuit Dhusamareb hebben gelanceerd, maar zijn toen niet verder geraakt zijn dan regio tussen Dhusamareb en Adado (CGVS, p. 36). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de overheid in februari 2017 veel verder was opgerukt.

Ze veroverden toen de stad Camaara in het district Hobyo en bevonden zich vlakbij het district Harardhere. Andermaal is het opvallend dat u daar niet beter van op de hoogte bent.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u daadwerkelijk tot de clan van de madhiban behoort. In de eerste plaats is uw kennis over de clan van de madhiban erg beperkt. Zo stelt u dat de madhiban historisch gezien metaalbewerkers zijn en dat ze worden gediscrimineerd omwille van hun beroep (CGVS, p. 11). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de madhiban historisch gezien jagers zijn, en zich nadien ook toelegden op daaraan verwante beroepen zoals leerlooierij en schoenmakerij. Vermoedelijk verwacht u de madhiban hier met een andere minderheidsclan, met name die van de tumal, die wel gekend zijn voor hun werk als metaalbewerkers en smeden.

Het is tevens opmerkelijk dat u een stamboom opgeeft van de madhiban en diverse subclans binnen de madhiban aanduidt. Zo stelt dat u de madhiban in twee subclans kunnen worden opgedeeld, met name Mohammad Barre en Mohammed. Binnen de subclan Mohammad Barre waren er volgens u nog drie broers: Sa'ad, Said Qool en Dek'as. Binnen de Sa'ad behoorde u tot Reer Jama, dan Reer Doble, dan Reer Osman Musse, waarna u bij uw tweede grootvader Hirsi terecht kwam. Gevraagd of u ook iets weet over de geschiedenis van Mohammad Barre en Mohammad, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11 en 15). Dat u een dergelijke stamboom van de madhiban opgeeft is evenwel erg bizar aangezien uit de beschikbare informatie blijkt dat de madhiban niet over een genealogisch systeem beschikken. Madhiban (ook midgan of gaboye genoemd) is immers niet de naam van een gemeenschappelijke voorouder wiens nakomelingen zich in verschillende subclans hebben onderverdeeld, zoals bij de meerderheidsclans wel het geval is.

Verder zijn uw verklaringen over hoe uw leven als lid van een minderheidsclan eruit zag geenszins doorleefd te noemen. Hiernaar gevraagd, kan u enkel meedelen dat u werd uitgescholden en uitgelachen door andere jongens. Gevraagd of u nog andere zaken hebt meegemaakt of niet kon doen doordat u madhiban was, stelt u dat niet te weten. Gevraagd naar de feiten die uw ouders hebben meegemaakt omdat ze tot de madhiban behoren, komt u niet verder dan de mededeling dat uw vader in zijn jonge jaren kamelen had en dat ze vaak werden beroofd door andere grote clans. U stelt dat u wel hebt gehoord over leden van uw clan die vertrokken zijn uit Harardhere omdat ze problemen hadden ten gevolge van hun clan, maar u kan daar geen voorbeelden van geven (CGVS, p. 14). Gelet op het grote belang van clans in de Somalische maatschappij en de grootschalige discriminatie waarmee leden van minderheidsclans geconfronteerd kunnen worden, is het erg opmerkelijk dat uw verklaringen over de persoonlijke situatie van u en uw familie nauwelijks het anekdotische overstijgen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen geenszins dat u of uw familie te lijden hadden onder discriminatie van de meerderheidsclans in Harardhere. Zo stelt u dat jullie een winkeltje hadden waar jullie groente en fruit verkochten en af en toe ook vlees. Vreemd genoeg kwamen alle inwoners van Harardhere, ongeacht hun clan, daar hun inkopen doen (CGVS, p. 18-19). U geeft ook aan dat u met de andere jongens in uw wijk regelmatig voetbal speelde. Wie tot welke clan behoorde speelde daarbij blijkbaar niet veel rol, aangezien u slechts van één van hen kan vertellen dat hij tot de meerderheidsclan van de Hawiye behoorde en zelfs niet kan meedelen tot welke subclan hij behoorde (CGVS, p. 6). Uw verklaringen ter zake zijn moeilijk in overeenstemming te brengen met de realiteit waarmee leden van minderheidsclans in de praktijk worden geconfronteerd.

U geeft voorts aan dat u, niet lang voor uw vertrek, één keer met andere jongens in uw wijk een auto hebt gehuurd en helemaal naar Galkayo bent gereden om er een partijtje voetbal te spelen (CGVS, p. 5). Dat jullie toen een verplaatsing zouden hebben gemaakt van 281 km waarbij jullie van gebied dat onder controle staat van Al Shabaab naar een door de Somalische overheid gecontroleerde stad zijn gegaan, louter om er gedurende twee dagen een beetje te voetballen en dan naar huis terug te keren, is totaal niet realistisch. Dat u niet meer kan meedelen met welke jongens u zich toen naar Galkayo hebt verplaatst bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen (CGVS, p. 5-6).

Bovendien is het merkwaardig dat u verder in het gehoor stelt dat u pas voor het eerst uw stad heeft verlaten op het moment dat u aan uw reis richting Europa bent begonnen. U verklaart daarbij dat u en de andere kinderen in uw gezin niet naar de omliggende dorpen van Harardhere mochten gaan van jullie vader omdat het daar niet echt veilig was. Wanneer u erop werd gewezen dat u eerder had verklaard dat u in Galkayo voetbal was gaan spelen toen u 14 jaar oud was, antwoordt u simpelweg dat dit een eenmalige trip was en dat u gewoon meeging omdat er toen veel andere jongeren gingen voetballen (CGVS, p. 31), hetgeen bovenvermelde tegenstrijdigheid geenszins kan verhelderen. Dat u toen zonder meer met enkele andere jongeren naar Galkayo bent gereden is des te opmerkelijker aangezien u zelf aangeeft dat Al Shabaab aan jongens die 14 of 15 jaar oud zijn, vraagt om zich bij hen aan te sluiten en u zich nodeloos aan hen blootstelde in geval van mogelijke controles aan hun checkpoints (CGVS, p. 26).

Verder is het opmerkelijk dat u nauwelijks enige kennis blijkt te hebben over de leider van uw clan in Harardhere.

Gevraagd wie de leider is van de madhiban in Harardhere, stelt u aanvankelijk dat u de leider van uw subclan Mohammad Barre niet kent, omdat die ver uit de stad woont. Gevraagd wie uw clan vertegenwoordigde in de stad, zegt u dat die persoon Sultan heeft. Na enig nadenken verklaart u vervolgens dat u denkt dat hij Sultan Said Musse heet. U voegt eraan toe dat hij de clanoudste is en met de anderen spreekt wanneer er problemen zijn. Wanneer u tot twee keer de kans krijgt om meer over de leider van uw clan in uw woonplaats te vertellen, komt u niet verder dan de mededeling dat hij een gewone burger is en dat u verder niets meer over hem weet (CGVS, p. 14-15).

U geeft overigens niet enkel blijk van een gebrekkige kennis van uw eigen clan. Ook van de clans die actief waren in uw omgeving, legt u erg beperkte verklaringen af. Zo stelt u dat in de stad Harardhere vooral mensen van de clan Hawiye wonen en daarnaast mensen die zoals u tot de madhiban behoren. Gevraagd welke subclans van de Hawiye in Harardhere wonen, verklaart u dat dit de Sa'ad, Saleiban en Ayr zijn (CGVS, p. 7-8). Het is evenwel erg opmerkelijk dat u er niet van op de hoogte bent wat de gezamenlijke subclan is waartoe zowel de Sa'ad als de Saleiban behoren, de twee clans die verwickeld waren in het enige door u gekende clanconflict. Gevraagd naar de naam van deze gezamenlijke subclan, stelt u dat niet te weten. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat deze twee clans behoren tot de Habar Gedir. Ook de Ayr behoren overigens tot deze subclan van de Hawiye. Uit de informatie blijkt verder dat de Habar Gedir één van de belangrijkste subclans van de Hawiye en bij uitbreiding van heel Somalië is. Dat u niet staat blijkt om aan te duiden dat de overige inwoners van uw regio tot die clan behoren, is erg opmerkelijk.

Ten slotte moet nog worden opgemerkt dat u ook over uw eigen profiel erg incoherente verklaringen hebt afgelegd. Zo liet u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) optekenen dat u tot aan uw vertrek koranlessen hebt gevolgd (Verklaring DVZ, punt 11). U geeft aan dat u 14 of 15 jaar was toen u uit Somalië bent vertrokken (CGVS, p. 16). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u gestopt bent met het volgen van lessen in de moskee toen u tien jaar oud was. U verklaart dat u toen de volledige koran al had doorlopen en geen andere boeken wou bestuderen. U stelt nadien niets anders te hebben gedaan dan af en toe wat voetbal spelen (CGVS, p. 21-22). Ook over uw werkzaamheden in Somalië legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u op de DVZ in Somalië af en toe te hebben gewerkt als lader / lossen (Verklaring DVZ, punt 12). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u in Somalië nooit het gewerkt om zelf wat geld te verdienen. Na lang doorvragen haalde u enkel aan dat u soms hielp opdienen in een theehuis (CGSV, p. 22). Wanneer u wordt gevraagd of u net zoals uw broer ooit heeft gewerkt met chauffeurs om goederen op hun voertuig te laden of te lossen, ontkent u dat en geeft u zelfs aan dat ze enkel mensen willen die sterk genoeg zijn om dat werk te doen (CGVS, p. 23). Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw eigen activiteiten in Somalië wijst er andermaal op dat u niet de waarheid vertelt over de omstandigheden waarin u hebt geleefd voorafgaand aan uw komst naar België.

Voorts is het opvallend dat u zegt dat uw ouders geld hebben moeten lenen om uw reis te kunnen betalen, maar dat u de namen van de personen bij wie ze hebben geleend niet kent. Nochtans geeft u aan dat die personen (verre) familie van u zijn, eveneens in de stad Harardhere wonen en sommigen onder hen werken als vissers met hun eigen boten (CGVS, p. 25). Dat u er desalniettemin niet in slaagt om de identiteit van die personen te kunnen meedelen, is opmerkelijk.

Ook over uw burens bleek uw kennis overigens bijzonder beperkt. Gevraagd naar wie uw burens waren, stelt u dat ze S. en A. heten. Gevraagd naar de clan van S. stelt u te denken dat ze tot de Hawiye behoort, subclan Ayr. De naam van haar man kent u niet. En die van haar kinderen evenmin, op één zoon na met wie u soms voetbal speelde. Gevraagd naar de clan van A. stelt u eveneens te denken dat hij tot de Hawiye behoort. Zijn subclan kent u echter niet. U verklaart dat hij een vrouw en jonge kinderen heeft, maar van geen van hen kent u de naam. Ook de volledige naam van A. kan u niet meedelen (CGVS, p. 9-11). Dat u zelfs over uw directe burens nauwelijks enige concrete informatie kan geven, wijst verder op de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Harardhere.

(...)

De mail van uw voogd met het bijgevoegde observatieverslag is geenszins in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Dat u vaak dromerig bent en afwezig oogt, volstaat geenszins ter verklaring van uw beperkte kennis over uw regio van herkomst.

Verder werd tijdens het gehoor niet vastgesteld dat u zich zou hebben teruggetrokken uit de werkelijkheid, wat u blijkbaar soms overkomt bij stresserende situaties, waarbij het moeilijk wordt om met u te communiceren omdat u zich niet langer woordelijk kan uitdrukken. Op geen enkel moment gaf u de indruk dat u moeite had met communiceren."

Waar verzoeker nog poneert dat hij zijn herkomst kan staven aan de hand van zijn identiteitsbewijs en de eigendomsakte van zijn ouderlijk huis, merkt de Raad op dat verzoeker dergelijke documenten tot op heden niet heeft neergelegd. Artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekers beweringen in het verzoekschrift werpen dan ook geen ander licht op de beoordeling van de commissaris-generaal.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Harardhere, in het district Harardhere, in de provincie Mudug in Somalië. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst, kan er evenmin geloof worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij als minderjarige een verhoogde kwetsbaarheid heeft, merkt de Raad op dat hij het feit dat hij hierdoor daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd onvoldoende concreet aannemelijk heeft gemaakt. Dit geldt temeer nu verzoeker thans meerderjarig is geworden.

De Raad merkt op dat de bij het verzoekschrift gevoegde documenten met betrekking tot de aanstelling van een voogd voor verzoeker (verzoekschrift, stuk 2) op zich niet relevant zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. De voogdij is bovendien van rechtswege vervallen sinds 3 februari 2021.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in de provincie Mudug, doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Harardhere, in het district Harardhere, in de provincie Mudug in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 36-37).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP